

Lovforslaget vedtoges med 164 stemmer mod 7.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1976-31. marts 1977.

(Lovforslag nr. L 168. Fremsat 29/4 77. Første behandling 10/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Taletiden er aftalt til 20 minutter for ordførerne i første omgang og 10 minutter i anden omgang. For andre medlemmer er taletiden aftalt til 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang. Hvor der er flere ordførere for samme parti, bedes de selv dele taletiden.

Auken (S):

For med det samme at udløse spændingen skal jeg meddele, at socialdemokratiet efter moden overvejelse har besluttet sig til at stemme for lovforslaget, og vi appellerer til andre partier om at gøre det samme.

Det er med lidt sammensatte følelser, vi fra socialdemokratisk side går til afslutningen på folketingsarbejdet i denne omgang. På den ene side glæder vi os over den række af smukke resultater, det er lykkedes at skabe i det folketing, der kun har kunnet fungere siden marts. En stor del nødvendige forbedringer, som befolkningen med rette har kunnet vente af os, er blevet realiseret, og grundlaget for nye og vigtige reformer er blevet lagt.

Samtidig har afslutningen på folketingsarbejdet vist, hvor roligt og hvor fornuftigt arbejdet med de mange vigtige sager er blevet afviklet på trods af den afbrydelse af samlingen, som valget forårsagede. Æren herfor tilkommer naturligvis i første række folketingets partier, men det er også mit indtryk, det er socialdemokratiets indtryk, at regeringen har haft en heldig hånd med formidling af det politiske

samarbejde. Dette samarbejde mellem partier med på mange punkter vidt forskellige synspunkter er navnlig i en situation, hvor vi har 11 partier i folketinget, simpelt hen en forudsætning for, at vores folkestyre kan fungere.

På den ene side kan vi altså glæde os over resultater og over den måde, folketingsarbejdet har været afviklet på. Når jeg alligevel bruger udtrykket sammensatte følelser, så hænger det naturligvis sammen med de meget mørke udsigter for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, der tegner sig i de kommende måneder og år. At dømme efter såvel det økonomiske råds som det økonomiske sekretariats og en række andre analyser, så tegner den nærmeste udvikling ikke alene for vort land, men også for en række andre lande bestemt ikke lyst. Der er særlige problemer her i landet, der gør, at vi må tage med særlig alvor på disse meget alvorlige udsigter. For Danmarks vedkommende må vi konstatere, for socialdemokratiets vedkommende med meget dyb beklagelse, at vores arbejdsløshed fortsat ligger på et meget højt niveau – med det samfundsmæssige, med det menneskelige spild, som dette indebærer. På grund af udviklingen på vore afsætningsmarkeder er der endda sket en stigning fra 1976 til 1977.

Det hænger bl.a. — jeg siger ikke alene, men bl. a. — sammen med udviklingen i de internationale konjunkturer, og en af de ting, som er mest slående, er, at en række lande, på trods af vore appeller, på trods af al sund fornuft, havde jeg nær sagt, har undladt at tage deres vigtige medansvar for at sikre, at vi kunne få en stabil opgangskonjunktur i den internationale økonomi; disse toneangivende lande har svigtet deres ansvar og valgt en hjemlig stagnationspolitik med det resultat, at man dels ikke løser sit eget beskæftigelsesproblem, dels dermed også påfører andre lande et endnu større beskæftigelses- og betalingsbalanceproblem. Hele dette omsving i disse landes økonomiske tænkning, denne snæverhed, er nøje gennemgået og kritiseret i det økonomiske råds formandskabs redegørelse. Vi er enige i denne analyse og i denne kritik. Formandskabet taler om en farlig nymerkantilisme i den forbindelse og taler om faren for en tragisk repetition, gentagelse, om end i en anden skikkelse, af 1930rnes fatale fejltagelser.

Når OECD-landene taget under ét under alle omstændigheder vil have et betydeligt milliardbetalingsbalanceunderskud i forhold til